

Székesfehérvár, 1893. július 13. – Székesfehérvár, 1975. július 5.

Szülei szegényparasztok, napszámosok voltak. Hat elemiit végzett, tizenkilenc éves koráig ő is napszámos munkát végzett, majd 1912-től kőművesnek tanult. 1915-ben katonának vonult be; segédszolgálatosként a csepeli Weiss Manfréd Gyár lőszerüzemébe vezényelték, ahol megismerkedett a munkásmozgalommal. 1917. júniusban belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, és tagja lett az Építőmunkás Szakegylet csepeli csoportjának. Előbb főbizalmi volt a gyár központi magasépítési osztályán, 1919-ben a helyi építő szakegylet vezetőségi tagja. A kommün idején a csepeli 22. vörös munkásezred egyik zászlóaljában harcolt. Később Székesfehérváron élt, az építőmunkások szakszervezetéhez csatlakozott, a városi szervezet vezetőségi tagja lett; 1926-tól 1939-ig a mozgalom összekötője volt. 1926-tól kőművesmesterként dolgozott. Az 1930-as években az MSZDP jelöltje volt a vasútvidéki választókerületben. 1934-ben ellenzéki jelöltként párt támogatással bekerült a törvényhatósági bizottságba, ahol 1950-ig volt tag. 1945-től 1948-ig a szociáldemokraták városi szervezetének alelnöke, az ellenőrző bizottság elnöke volt. Tagja volt a városi nemzeti bizottságnak, részt vett a székesfehérvári 1. számú igazolóbizottság munkájában. 1945. november 4-én illetve 1947. augusztus 31-én az SZDP Fejér megyei listáján nemzetgyűlési illetve országgyűlési pótképviselő volt. 1948. június 15-én átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába. 1948. november 16-án hívták be a törvényhozásba. Választókerületének évtizedekig bizottsági elnöke volt. 1950-től munkahelyén, a Magasépítő Nemzeti Vállalatnál az üzemi pártszervezet vezetőségének a titkára volt.